
Ishvarapratipattiprakasha

——
ईश्वरप्रतिपत्तिप्रकाशः

——
Document Information

Text title : IshvarapratipattiprakAsha
File name : IshvarapratipattiprakAsha.itx
Category : vedanta, major_works, madhusUdanasarasvatI
Location : doc_z_misc_major_works
Author : Madhusudana Sarasvati
Transliterated by : Sunder Hattangadi
Proofread by : Sunder Hattangadi
Description/comments : A devotional poem by an advaita philosopher
Latest update : Mar. 10, 2015
Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Ishvarapratipattiprakasha

ईश्वरप्रतिपत्तिप्रकाशः

ईश्वरप्रतिपत्तिप्रकाशः श्रीमधुसूदनसरस्वतीप्राणीतः
संस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण मडामडोपाध्यायेन
त. गणपतिशास्त्रिणा संशोधितः ।

अन्तर्यामी समस्तेशो वादिविप्रतिपत्तिभिः ।
यः कीडति परानन्दस्तं वन्दे नन्दनन्दनम् ॥

अथ कीदृशस्ता वादिविप्रतिपत्तयः ? उच्यन्ते —

बार्हस्पत्यास्तावद् देवमात्रात्मवादिनः पारलौकिककर्मतद्गुणविभुषाः
सुभाय तादात्विकाय भोजनास्थादनादिभिर्दृष्टैरेवोपायैः प्रयतमाना
नानाविधश्रुतिस्मृतिपुराणानुमानादिप्रमाणप्रतिपादितमपि परमेश्वरं
प्रत्यक्षातिरिक्तप्रमाणानभ्युपगमेन जडीकृतान्तःकरणा मरणान्तमेव
भोक्षं मन्यमाना दुर्देववैभवेनैव दुर्विनीता नोररीकुर्वते ।

बुद्धमतानुसारिणस्तु बुद्धदेवप्रामाण्या अपि न देवमात्रम् आत्मानम्
उपयन्ति, किन्तु प्रत्यक्षातिरिक्तम् अनुमानम् अभ्युपगच्छन्तः
प्रतिक्षाएविनाशिनं देवादिव्यतिरिक्तं विज्ञानस्कन्धम् आत्मानम् अभ्युपेत्य
बन्धभोक्षादिव्यवस्थाम् आस्थाय पारलौकिकमपि किञ्चित् क्रियाकलापम्
अवैदिकमेव सेवमानाः सर्वज्ञविज्ञानसन्तानरूपम् ईश्वरम् अभिलस्य
भौतिकस्याभ्युपगच्छन्ति । दिगम्बरास्तु देवादिव्यतिरिक्तं देवमात्रपरिमाणम्
नियतावयवम् अविनाशिनम् आत्मानम् अभ्युपगच्छन्तः सप्तमङ्गीनयं नाम
न्यायम् अवतारयन्तः क्षणभङ्गवाद्यम् अनङ्गीकृत्य स्थिरम् अर्द्धन्तम्
ईश्वरम् उपयन्ति—स्थादस्ति, स्थान्नास्ति, स्थादस्ति य नास्ति य,
स्थादवक्तव्यः, स्थादस्ति याव्यक्तव्यश्च, स्थान्नास्ति याव्यक्तव्यश्च,
स्थादस्ति य नास्ति यावक्तव्यश्चेति ।

स्थाच्छब्दोऽयम् अप्यर्थे निपातः । तेन य सर्वेषाम् अनैकान्तिकत्वम्
आदर्शितम् । तथा चायमर्थः । सदेव सर्वमिति साङ्ख्याः, असदेव

सर्वमिति माध्यमिकाः, सदसदेव सर्वमिति तार्किकाः, अनिर्वचनीयमेव सर्वम् इत्यौपनिषदाः । अनिर्वचनीयत्वं य सद्विलक्षणत्वे सति असद्विलक्षणत्वे सति सदसद्विलक्षणत्वम् । तेन सदपि, असदपि, सदसदपि, अनिर्वचनीयमपीति प्रत्येकं यत्वारो भङ्गाः, सदपि सद्विलक्षणमपि, असदपि असद्विलक्षणपि, सदसदपि सदसद्विलक्षणमपीत्यनिर्वचनीयतासमुच्चयेन त्रयो भङ्गा इति मिलित्वा सप्तभङ्गीनय अेवं धर्मान्तरेऽपि योज्यः । तथाच न क्षणिकत्वसिद्धिः सर्वेषां पदार्थानां सप्तरूपतया अनुभवादित्यभिप्रायः ।

माध्यमिकास्तु सप्तभङ्गीनयन्यायस्य शून्यतापर्यवसायित्वात् सर्वानिर्वचनीयत्वेन शून्यमेवेश्वर इति सर्वप्रमाणापलापेनैव प्रगल्भमानाः परिकल्पयन्ति ।

अेवं सर्वेऽपि नास्तिका वेदप्रमाणाशून्यतया यत्किञ्चिज्जल्पन्ति ।

आस्तिकास्तु सर्वेऽपि वेदप्रामाण्यम् अव्याहृतं मन्यमाना देहादिव्यतिरिक्तम् आत्मानं नित्यं विभुम् उपगच्छन्ति । परन्तु परमेश्वरे केचन विप्रतिपद्यन्ते ।

तथाहि —

पातञ्जला मन्यन्ते “कलेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः

पुरुषविशेष ईश्वरः” (पात। १। २४) इति ।

अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च कलेशाः । कलेशमूलः कर्माशयो

दृष्टादृष्टवेदनीयः । विपाको जात्यायुर्भोगाः । आशयो वासना । अेतैः

संसारी पुरुषो विवेकाभावेन परामृश्यत एव जलप्रतिबिम्बितयन्

एव जलकम्पादिभिः । यस्तु सर्वज्ञत्वात् तैर्न परामृश्यते,

स पुरुषविशेषः शुद्धज्ञानस्वरूपः सर्वव्यापको नित्यश्च

परमेश्वर इति । प्रमाणां यानुमानम् आहुः — ”तत्र

निरतिशयं सर्वज्ञबीजम्” (पात। १। २५) इति ।

सर्वज्ञशब्दो भावप्रधानः ”दृव्येकयोरि”तिवत्

। तथा य विज्ञानैश्वर्यतारतम्यं क्वचिद् विश्रान्तम्

अणुत्वमडम्भावेनोत्कृष्टमाशत्वात् परिभाषितारतम्यवद् इत्यनुमानं सूचितम् ।

तथा य अेकविषयवद् द्विविषयत्रिविषयत्वादिनोत्कृष्टमाणां ज्ञानं यत्र

सर्वविषयत्वेनोत्कृष्यते स सर्वज्ञः, सर्वविषयैश्वर्ययोगाच्च

सर्वेश्वरः सिद्ध इति ।

વૈશેષિકાસ્તુ જન્યમાત્રકર્તૃત્વેન પરમેશ્વરમ્ અનુમિમતે । તથા
હિ—ઘટાદીનાં જન્યાનાં કુલાલાદયઃ કર્તારો જનકા દૃષ્ટા
ઇતિ ક્ષિત્યાદેરપિ સાવયવસ્ય જન્યસ્ય કેનચિત્ કર્ત્રા ભવિતવ્યમ્
। કર્તા ચોપાદાનગોચરાપરોક્ષજ્ઞાનચિકીર્ષાકૃતિમાન્ । ન ચ
ક્ષિત્યાદ્યુપદાનપરમાણ્વાદિગોચરાપરોક્ષજ્ઞાનવાન્ સંસારી ભવતિ ।
તસ્માદ્ નિત્યજ્ઞાનચિકીર્ષાકૃતિમાન્ સર્વજ્ઞઃ પરમેશ્વરઃ સિદ્ધ ઇતિ ।
તથા ચ ક્ષિતિઃ સકર્તૃકા કાર્યત્વાદ્ ઘટવદ્ ઇત્યનુમાનં સૂચિતમ્ ।

નૈયાયિકાસ્તુ સર્વકર્મફલદાયિત્વેનેશ્વરમ્ અનુમિમતે । તથા
ચાહુઃ—”ઈશ્વરઃ કારણં પુરુષકર્માફલ્યદર્શનાત્”
(ન્યાય । ૪ । ૩ । ૧૯) ઇતિ । સર્વમચેતનં ચેતનાધિષ્ઠિતં સત્
પ્રવર્તતે । ધર્માધર્માખ્યં કર્માચેતનં યેન ચૈતન્યેનાધિષ્ઠિતં
સત્ સ્વફલદાનાય પ્રવર્તતે, સ સર્વજ્ઞઃ પરમેશ્વર ઇતિ । ઇદં ચ
સૂત્રમ્ ઈશ્વરોપાદાનત્વે પૂર્વપક્ષભૂતમપિ તન્નિમિત્તત્વે સિદ્ધાન્ત એવેતિ
ઘોતકભૂતયઃ ।

એવં પશુપતિરેવ પાશુપતાગમસિદ્ધઃ પરમેશ્વર ઇતિ પાશુપતાઃ ।
ચતુર્વ્યૂહાત્મકો વિષ્ણુરેવેતિ પાગ્ચરાત્રિકાઃ ।

હિરણ્યગર્ભ એવ પરમેશ્વરઃ, સ એવ વિષ્ણુશિવાદિરૂપતામપિ ગૃહ્ણાતીતિ
હૈરણ્યગર્ભાઃ ।

વેદાન્તવેદોઃ સચ્ચિદાનન્દરૂપઃ સર્વજ્ઞઃ સર્વશક્તઃ સર્વજગદુપાદાનં
નિમિત્તં ચ પરમાત્મૈવ પરમેશ્વર ઇતિ બ્રહ્મવાદિનઃ ।

અત્રાહુઃ સાહુખ્યાઃ—સંસારિપુરુષવિલક્ષણે પરમેશ્વરે કિં
પ્રમાણં? ન તાવત્ પાતગ્જલોક્તમ્ અનુમાનમ્, અપ્રયોજકત્વાત્ । યથા હિ
પરિમાણતારતમ્યં નૈકત્રૈવ વિશ્રાન્તં, કિન્ત્વણુત્વં પરમાણુષુ મહત્ત્વં
ચ પરમમહત્સુ કાલાકાશાદિષ્વિતિ તાર્કિકમતં દૃષ્ટાન્તીકૃતં, તથા
ચ દાર્શનિકેડપિ અલ્પવિષયત્વવિશ્રાન્તિર્વક્તવ્યા । તદનભ્યુપગમે
ચ પરિમાણતારતમ્યં કથં દૃષ્ટાન્તઃ । એવગ્ચાલ્પત્વવિશ્રાન્તિ
રેકવિષયત્વેન બહુત્વવિશ્રાન્તિશ્ચ પરાધર્મવિષયત્વેનેતિ ન
સર્વજ્ઞાસિદ્ધિઃ । સહુખ્યાતારતમ્યે વ્યભિચારાચ્ચ ।

નાપિ વૈશેષિકોક્તં જગત્કર્તૃત્વાનુમાનં, વ્યાપ્યત્વાસિદ્ધેઃ । ન
હિ જન્યત્વેન જન્યત્વં કર્તૃત્વેન કર્તૃત્વમિતિ વ્યાપ્તિરસ્તિ,

जन्यत्वेन जन्यत्वे जनकत्वेन जनकत्वाद् अविशेषाद् । अन्यथा
 (न ?) जन्यमात्रे सम्प्रदानादेरप्यनुमानं स्यात् क्वचित्
 दर्शनात् । न चैकस्य कर्तृत्वं सिध्यति विचित्रप्रासादाद्यै
 बहुकर्तृत्वदर्शनात्, यतुर्दशाभुवनरचनाया अप्यतिविचित्रत्वात् ।
 अकारणपारिमाण्युत्पत्त्यादिज्ञाने य मानाभावाद् न ज्ञानस्य सर्वविषयत्वसिद्धिः
 । नित्यत्वेन सर्वविषयत्वं विषयतया सङ्गोक्तत्वात्; जन्यं हि
 कारणविशेषवशात् सङ्गुचितविषयं भवतीति चेन्न, अनित्यत्वेन
 क्वापि सर्वविषयत्वदर्शनाद् अनित्यस्यापि योगिज्ञानस्य (प्रयोमि
 ?)ति ज्ञानस्य य सर्वविषयत्वाच्च । नित्यत्वे हि मानं
 ? शरीरेणानवच्छेदात्, शरीरावच्छेदेन हि ज्ञानम् उत्पद्यते,
 परमेश्वरस्य य नास्ति शरीरं धर्माधर्मशून्यत्वादिति चेद्,
 न तावद् असिद्धं, साक्षात् प्रयत्नाधिष्ठेयं हि शरीरम् उच्यते,
 परमेश्वरस्य य साक्षात् प्रयत्नाधिष्ठेयाः परमाणवः । अतः
 परमाणुशरीरत्वम् ईश्वरस्य युक्तम् । धमेवाङ्गीकृतम् उच्येनाचार्यैः
 टीकाप्रथमश्लोकव्याख्याने । आकाशो वा तस्य शरीरम् “आकाशशरीरं
 ब्रह्म”ति श्रुतेः । तथा य तस्यापि शरी(र?)त्वसम्भवाद्
 ज्ञानत्वेन जन्यत्वमिति व्याप्तिर्न भङ्गनीया । अनेन शरीराजन्यत्वेन
 क्षित्यादेः कर्तृजन्यत्वमिति भीमांसकमतमपि प्रत्याख्यातं, क्षित्यादेः
 तच्छरीरपरमाणुजन्यत्वात् । तथा य अनित्यज्ञानवान् सर्वज्ञकल्पः
 सिद्धः, क(श्चि)देव परमेश्वरत्वेन व्यवह्रियते, स य
 प्रतिकल्पं विद्यते, तत्परतयैव सर्वे श्रुतिस्मृतिवादा योजयितव्या
 इति निर्विवेकतया साङ्ख्यैरुक्तम् ।

अत्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः— अनुमानादीश्वरसिद्धिर्नास्तीति यदुक्तं,
 तत् तथैव तस्य स्वातन्त्र्येणातीन्द्रियार्थासाधकत्वात् । परन्तु वेदान्तात्
 सिद्धिः । “यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रलिङ्गोति
 तस्मै ।” “तं उ देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै
 शरणमहं प्रपद्ये ॥”

”यः सर्वज्ञः सर्वविद् यस्य ज्ञानमयं तपः ।

तस्मादेतद् ब्रह्म नाम रुपमन्नं य जायते ॥”

”न तस्य कर्ता करणं य विद्यते

न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते ।

परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते

स्वाभावाविकी ज्ञानबलडिया य ॥”

“विज्ञानमानन्दं ब्रह्म ।”

ध्यायाः श्रुतयः सर्वज्ञसर्वशक्तिप्रमानन्दरूपं

छिदरयगर्भादिसकलसिद्धिकारणं परमेश्वरं प्रतिपादयन्ति सलस्रशः

। न यैतासाम् अन्यपरत्वं सम्भवति, उपकमादिषड्विधलिङ्गानां
परमेश्वरं अवोपलम्भात् । न य कार्यं अकार्यं वेदस्य प्रामाण्यं सिद्धमिति
वाच्यम् । कार्यपरत्वस्य प्रामाण्याप्रयोजकत्वात्, “यैत्यं वन्देत्
स्वर्गकाम” ध्यादिनास्तिकवाक्यस्यापि प्रामाण्यप्रसङ्गात् । तत्र य
दृष्टकरणात्वेनैवाप्रामाण्ये प्रामाण्यम् अदृष्टकरणात्वेनैवेति कार्यपरत्वम्
अप्रयोजकम् । तस्मात् प्रयोजनवदभाषिताज्ञातज्ञापकत्वमेव प्रामाण्यं न
कार्यपरत्वं येति विस्तृतमन्यत्र ।

अवं सिद्धे परमेश्वरे तद्विशेषनिर्गुणं कियते । तत्र पञ्चधा
विष्णुरिति मुक्ताङ्गलकाराः । तथाहि—साकारनिराकारभेदेन प्रथमं
द्विधा । तत्र निराकारं अकारं अकारं साकारं तुर्धा— पुरुषो
ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरश्चेति । अत्रमेव शिवतन्त्रे व्यक्तम् —

“ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरं ईश्वरं सदाशिवः ।” इति ।

तत्र सदाशिवो निराकारश्चेति निरुपाधियैतन्त्यस्वरूपः सिद्ध अकारः पुरुषः

। ईश्वरश्चेति गुणत्रयावच्छिन्नमायोपाधिरैकः, रजोगुणावच्छिन्नो
ब्रह्मा, सत्त्वगुणावच्छिन्नो विष्णुः, तमोगुणावच्छिन्नो रुद्र इति ।

नृसिंहतापनीये तु यत्तुर्धा विभाग उक्तः—“ओतोऽनुज्ञाता

अनुज्ञाविकल्पः” इति । तत्र पञ्चीकृतमहाभूताभिमानी

विराट् तदन्तर्यामी परमात्मा ओतः स्थूल उच्यते, स अवेवानिरुद्धः

। अवेवपञ्चीकृतमहाभूताभिमानी श्रुवो छिदरयगर्भः,

तदन्तर्यामी अनुज्ञाता परमात्मा सूक्ष्म उच्यते; स अवेव प्रद्युम्नः ।

गुणत्रयावच्छिन्नमायोपाधिरव्याकृतरूपः सर्वबीजम् अनुज्ञोच्यते; स

अवेव सङ्घर्षणः । अयमेव पुरुष ईश्वरश्च प्रागुक्तः । अतस्यैव भेदा

ब्रह्मविष्णुर्महेश्वराः, त्रिगुणावच्छिन्न अकैकगुणावच्छिन्नस्यान्तर्भावात्

। अत अवेव पृथङ् नोक्ताः । सर्वोपाधिविनिर्मुक्तस्त्वविकल्पो वासुदेवः

પરમાત્મા મોક્ષાવલમ્બનમ્ । સ એવ સદાશિવો નિરાકારશ્ચ । એતેષાં
ચતુર્ણાં જાગ્રત્સ્વપ્નસુષુપ્તુરુત્તરીયભેદેન ષોડશાવસ્થા ભવન્તિ ।

તથાહિ—ચક્ષુરાદિકરણવૃત્ત્યા સ્થૂલવિષયપરિણાનં
જાગ્રજાગરણં, બાહ્યકરણવ્યાપારશૂન્યમનો
વૃત્ત્યાવિદ્યાવૃત્ત્યા વા જાયમાનં સ્મરણવિભ્રમાદિ
જાગ્રત્સ્વપ્નઃ, બાહ્યાન્તર્વિષયાનુભવસ્તબ્ધભાવમ્ અન્તરેણ
કેવલસ્થૈવાવસ્થાનં સ્તબ્ધીભાવાપરપર્યાયં જાગ્રત્સુષુપ્તિઃ,
બાહ્યાન્તર્વિષયાનુભવસ્તબ્ધીભાવવ્યતિરેકેણ પુણ્યપુઞ્જપરિપાકાદ્ઙ્ઞાસ્યાપિ
સાક્ષિમાત્રાનુભવો ગુરુપદેશાત્ ત્વમ્મદલક્ષ્યશુદ્ધસાક્ષિમાત્રાનુભવો વા
જાગરણંતુરીયમિતિ ચતુર્વિધં જાગરણમ્ ।

તથા સ્વપ્નેડપિ દેવતાદિપ્રસાદાદ્ યન્નાદિપ્રાપ્તિઃ સ્વપ્નજાગરણં
સ્વાપ્નેરેવેન્દ્રિયૈઃ સ્વપ્ને રૂપાદનુભવો વા, સ્વપ્નેડપિ સ્વપ્નોડયં મયા
દૃષ્ટ ઇત્યનુભવઃ સ્વાપ્નમનસૈવ સ્મરણાદિકં વા સ્વપ્નસ્વપ્નઃ,
સ્વપ્નેડપિ સ્તબ્ધીભાવરૂપા પ્રબોધે વક્તુમશક્યા કાચિદ્ વૃત્તિઃ
સ્વપ્નસુષુપ્તિઃ, એવં સ્વપ્નેડપિ પુણ્યપુઞ્જપરિપાકાદ્વા તત્રત્યાચાર્યોપદેશાદ્
વા અહમેવ સર્વોડસ્મીતિ વેદાર્થાનુભવઃ સ્વપ્નતુરીયમિતિ ચતુર્વિધઃ
સ્વપ્નઃ ।

એવં સર્વબાહ્યાન્તઃકરણવૃત્તિશૂન્યા જ્ઞાનમાત્રશેષાપિ સુષુપ્ત્યવસ્થા
જ્ઞાનસ્ય ગુણત્રયભેદાભ્યા(સાત્) સત્ત્વમાત્રવૃત્તિમતી ભવતિ સુખમ્ અહમ્
અસ્વાપ્સમિતિ પરામર્શજનિકા, સા સુષુપ્તિજાગરણમ્ । એવં રજોમાત્રવૃત્તિમતી
દુઃખમ્ અહમ્ અસ્વાપ્સમિતિ પરામર્શહિતુઃ સા સુષુપ્તિસ્વપ્નઃ, તથા
તમોમાત્રવૃત્તિમતી ગાઢમૂઢોડહમ્ આસમિતિ પરામર્શકારણમ્ સા
સુષુપ્તિસુષુપ્તિઃ, એતાદૃશસર્વવૃત્તિશૂન્યા તુ સાક્ષિચિન્માત્રરૂપા
સા સુષુપ્તિતુરીયમિતિ ચતુર્વિધા સુષુપ્તિઃ । સર્વાવસ્થાત્રયં પરિત્યજ્ય
તુરીયાવસ્થૈવાદેયા વાસુદેવપર્યવસાયિની ।

એતાસ્તિઓડવસ્થાઃ અજ્ઞાવિજ્ઞાસાધારણઃ । તુરીયાવસ્થા તુ વિજ્ઞસ્થૈવ । સાપિ
ચતુર્વિધા સર્વવ્યષ્ટીનાં સમષ્ટ્યનતિરેકાદાત્માનં સર્વસ્થૂલસમષ્ટિરૂપં
વિરાજં બ્રહ્માણ્ડમયવિગ્રહં જ્ઞાત્વા સર્વસ્થૂલાભિમાનિજીવચૈતન્યસ્ય
તદન્તર્યામ્યનિરુદ્ધચૈતન્યેનાભેદજ્ઞાનં તુરીયજાગરણમ્ । એવં
સર્વસ્થૂલાનાં તત્કારણભૂતસૂક્ષ્માનતરેકાદપગ્ચીકૃતમહાભૂતવિગ્રહં

હિરણ્યગર્ભમ્ આત્માનં જ્ઞાત્વા તદભિમાનિજીવચૈતન્યસ્ય
તદન્તર્યામિપ્રધુમ્નચૈતન્યેનાભેદજ્ઞાનં તુરીયસ્વપ્નઃ ।
એવં સ્થૂલસૂક્ષ્મયોઃ કારણાનતિરેકાત્ સર્વકારણમ્ અવ્યાકૃતમ્
અજ્ઞાનમાત્રોપાધિમ્ આત્માનં જ્ઞાત્વા તત્પ્રતિભિમ્બિતજીવચૈતન્યસ્ય
ભિમ્બભૂતાન્તર્યામિસકુર્ષણચૈતન્યેનાભેદજ્ઞાનં તુરીયસુષુપ્તિઃ ।
જડસ્ય સર્વસ્ય કલ્પિતત્વેનાધિજ્ઞાનચૈતન્યાનતિરેકાત્ સર્વોપાધિશૂન્યં
ત્વમ્પદલક્ષ્યમ્ આત્માનં જ્ઞાત્વા અદ્વિતીયશુદ્ધચૈતન્યેન પૂર્ણેન
સહાભેદપરિજ્ઞાનાત્ તદૂપેણૈવાવસ્થાં તુરીયતુરીયમ્ ।
એતા એવૌતાનુજ્ઞાત્રનુજ્ઞાવિકલ્પાખ્યાઃ સ્થૂલસૂક્ષ્મબીજસાક્ષિભૂતા
અકારોકારમકારોઙ્કારવાચ્યા અનિરુદ્ધપ્રધુમ્નસકુર્ષણવાસુદેવરૂપેણ
પર્યવસ્યન્તિ ચતસ્રોડવસ્થાઃ । અત્ર પ્રત્યેકં મન્ત્રાસ્તન્મ્યાસાદયશ્ચ
ગુરુપદેશાદવસેયાઃ કિમધિકેન ॥
ઇતિ શ્રીમધુસૂદનસરસ્વતીવિરચિતઃ ઈશ્વરપ્રતિપત્તિપ્રકાશઃ સમાપ્તઃ ।

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

—
Ishvarapratipattiprakasha

pdf was typeset on March 24, 2024

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

